

Русалската пътека.

По Д. Илковъ.

Отъ всички проходи на Стара-планина най-високиятъ е Русалскиятъ. Проходъ той не може и да се нарече, защото тамъ нѣма никакво шосе и не може да се пѫтува съ кола. Той може да се преминава пешкомъ или най-много съ конь, който не на всички мѣста може да бѫде язденъ. Ето защо тоя проходъ е известенъ подъ името Русалската пътека. Тя излазя отъ Калоферъ, минава източно отъ Фердинандовъ връхъ презъ Русалската поляна и води за голѣмoto троянско село — Ново село. Презъ Русалската поляна пътеката едва личи и на много мѣста се губи. Да се не бѣркатъ пътницитъ посоката ѝ е опредѣлена съ голѣми побити камъни. Тѣ сѫ поставени още въ турско време но и до сега стоятъ непокътнати. Пазятъ ги овчарите, защото при лошо мъгляво време и тѣ не биха могли да се опѫтятъ безъ тия камъни.

Русалската пътека е била много по-оживѣна и по нея е ставало много по-голѣмо движение презъ турско време. Тогава въ Калоферъ е имало много чаркове за гайтанъ. Всички търговци отъ северна Бѣлгария, които сѫ отивали за Калоферъ сѫ минавали презъ тоя проходъ, Лѣтно време, кога е настѫпвала въ Тракийското поле жътва презъ сѫщата пътека сѫ минавали много чети моми, които сѫ отивали отъ планинскитѣ села на жътва въ равнината.

По тия мѣста тогава върлували много разбойници и никой търговецъ не се е решавалъ да mine самъ, защото е бивалъ обирање и убиванъ. Тѣ пѫтували обикновенно по нѣколко души заедно и